

Týž osud by stihl i obhájce ve věcech trestních, jejichž výkon vyžadoval by větší ztrátu času a měl by proto za následek značné zdražení obhajoby, takže by si placeného obhájce mohli poříditi jenom vrstvy zámožnější.

Bylo by třeba, aby ministerstvo spravedlnosti všechny tyto námitky náležitě uvážilo a porovnálo veškeré nevýhody, které z přeložení trestního soudu na Pankrác nastanou, s domnělými výhodami, jež si od přeložení toho slibuje a dospěje při bedlivém prozkoumání věci k závěru, že přeložení bylo by ke škodě všeho občanstva a že dlužno proto od něho upustiti.

Bylo by sice velmi účelným, kdyby se podařilo soustřediti veškeré civilní soudy do jedné budovy, avšak podle mého názoru je nutno řešiti věc tak, že musí se napřed zjistiti počet úřadoven, potřebných pro jednotlivé soudy s příslušným ohledem na případné rozšíření soudu při vzrůstu Velké Prahy a počtu obyvatelstva v soudním obvodu. Nato dlužno vypracovati přesný projekt budovy, která by v každém směru vyhovovala celkové potřebě všech soudů. Takovýto projekt ministerstvo spravedlnosti veřejnosti posud nepředložilo a nepodaloby doklady, že trestní soud na Karlově náměstí postačí pro soustředěné soudy civilní.

Jsem přesvědčen, že při řešení této důležité otázky nebude rozhodovati ani zájem osobní, ani ohled na určitý stav, ani konečně ohled na určitou část města, která by z přeložení trestního soudu na Pankrác měla prospěch, nýbrž že umístění jak trestního soudu,

příhody ve svém povolání. Naproti tomu nehody a bolesti vtiskují se do lidských vzpomínek žhavostí kovu v hladinu vosku.

Dotkneme se letmo i důvodů subjektivních.

Vy, kdož jste turisty, a z nich zejména ti, kdož absolvovali horské túry, dosvědčí mi starý známý fakt.

Vystoupíme-li na vrchol hory, zda se nám nezdá, že ta hora sousední je krásnější, než ona, na kterou jsme pracně právě vystoupili? A nezdá se nám konečně, že i to údolí, z něhož jsme se za ranního šera vypravili na horskou túru, je mnohem hezčí, než místo na vrcholu, než cíl naší horolezecké pouti?

Známy fakt, že sousední statky přeceňujeme a podceňujeme vlastní, řešila již ústa nad jiné povolání.

Byl to náš Vrchlický, jenž v básni „Duha“ napsal:

„Proč jinde líp vždy vidíme vás kvéstí
a zářiti jak jasnou duhu v listí
jen sobě k neklidu a k závisti!“

Dovolte mi, bych úvodem zmínil se všeobecně o cyklu těchto přednášek.

Za dob našich otců — a s jistým ostychem vyznávám i svá vlastní léta, řeknu-li, že i za mých dnů — nebyli jsme tak šťastni, bychom v době, kdy v rozpacích stáli jsme na křižovatce života, měli ku pomoci seriál informativních přednášek.

Tehdy volávalo se povolání podle třech směrnic: 1. vlastní, samostatnou neodvislou volbou, 2. radami rodičů, 3. směrnicemi prostředí, v němž jsme žili.

tak i všech soudů civilních bude řešeno jedině důvody věcnými, způsobem takovým, aby z něho měl prospěch celek.“

Vývody dr. Slabého můžeme podepsati do poslední písmeny. Čerpáme z nich právě proto, že otištěny byly v orgánu nynějšího ministra spravedlnosti, určitou nadějí, že ve věci přesídlení soudu do pankrácké trestnice není vyřčeno ještě slovo poslední.

Justiční omyl.

(Zemský trestní soud v Praze.)

V roce 1924 odsouzen byl sedriálním soudem v Trenčíně soukr. úředník F. K. pro zločin dle § 242 u. tr. z. (nás § 129 I. b tr. z., homosexualita) a trest těžk. žaláře také odpykal. Následkem odsouzení propuštěn byl bez náhrady z místa a zbaven existence. V roce 1925 dostal se v Praze znovu do konfliktu s pověstným § 129 tr. z. Vyšetřování bylo vedeno zem. trestním soudem v Praze a přineslo velmi zajímavé i vzrušující momenty.

Obžalovaný počal zaplavovati soud zmatečnými přípisy, v nichž tituloval trestní soud jako podřízený papežskému tribunálu v Římě, podepisoval se jako oblat a medicínální astrolog, varoval před vánoční soudní sbor, aby dal pozor na rybu a nespolkl kost, dával návrh na vyléčení homosexuelních osob deportací na Špicberky, aby tam vychladli; při hlavním přelíčení nechtěl dáti svolení k zahájení, neboť prý není v senátě přítomen papež, rozdával svaté obrázky předsedovi a přísedícím.

Mohlo by se zdáti na první pohled, že není lepších vodítek. Ale to by se právě jen zdálo. Přihlédněme blíže.

Obírejme se nejprve svou vlastní svobodnou volbou.

Na chrámě Apollonově v Delfách byla napsána ona dvě slova Chilonova, jednoho ze sedmi nejslavnějších řeckých mudrců. Zněla — jak víme: gnothi seauton. Poznej sebe sama!

Do těchto dvou slov utajila moudrost filozofa osvědčenou pravdu, že nejméně ze všech lidí známe právě sebe samy. Že poznati sebe sama je největší a nejvzácnější umění.

Jestliže tedy sebe sama známe nejméně, kterak že můžeme voliti pro sebe neznámého vhodného a správného povolání?

Ani rady rodičů nebyly vodítkem neomylným.

Byly zajisté posvěceny nejžhavějším přáním, aby se dítěti vedlo dobře. Leč — jak víme — málo zmohou v světě lidská přání.

Tempo života je příliš rychlé. Rodiče pro své děti volivali zpravidla ona povolání, jež by si byli zvolili oni sami pro sebe, kdyby byli měli možnost druhé opravené volby. Trpěly tedy rady rodičů anachronismem.

A konečně prostředí.

Do prostředí rodíme se bez vlastní vůle. Nevolíme prostředí, nýbrž prostředím jsme voleni. Z toho se podává, že prostředí, v němž žijeme v dobách mládí, je shlukem náhod. Rady a směrnice náhodných rádců jsou právě jen náhodné. Tedy nikoliv vodítka spolehlivá.

K návrhu obhájce JUDra Fr. Čeřovského nařizeno bylo zkoumání duševního stavu obžalovaného znalci psychiatriy a přineslo překvapující výsledek. Znalci psychiatrii zem. tr. soudu v Praze vrch. polic. lékař Dr. Pilař a psychiatr Dr. Helfort předložili v těchto dnech posudek, dle něhož F. H. je stížen duševní chorobou paranoia se sexuálním zabarvením a náboženskou vroucností, ekvivalentem to pohybného rozčilení (vyšetřovaný měl halucinace, že ho navštěvují andělé a že s nimi spí). Zároveň uznali znalci, že již v době spáchání trestního činu, pro který byl F. H. v Trenčíně právoplatně odsouzen, byl touto chorobou určitě stížen, že choroba ta zbavuje ho úplně rozumu podle § 2 a) tr. z. a nelze mu spáchané skutky za vinu klásti.

Trestní řízení proti F. H. bylo ovšem ihned zastaveno a obhájce Dr. Čeřovský zažádal i u sedrie v Trenčíně o obnovu trestního řízení, tam v roce 1924 provedeného.

Dalším důsledkem znaleckého nálezu bude žádost na ústav, kde byl F. H. definitivně zaměstnán a následkem odsouzení propuštěn, aby se nešťastníku dostalo náhrady dle služební pragmatiky, neboť byl propuštěn bez své viny.

Případ je výstrahou pro jiné podobné případy a dalším potvrzením mnohokrát vyslovené zásady, že při § 129 tr. z. jde o chorobu.

Jako krvavá ironie zní jedno místo ze zmatených přípisů nešťastného F. H. na soud, kde píše, že nespravedlivé odsuzování je slast a poesie... —ff—

Na druhé straně nedoporučuji, abyste přeceňovali význam tohoto přednáškového cyklu. Neosmělujeme se vám ani raditi.

To, co vám tu můžeme říci, je pouhá sbírka zkušeností, pouhý soupis životních povolání na podkladě studia středoškolského.

Je to asi tak, jako když byste chtěli jeti do Italie. Vyžádáte si prospekty, seznam lázeňských míst s fotografiemi a popisem: voliti však musíte sami, podle vlastních potřeb.

A to by tak bylo asi všechno, co chtěl jsem vám říci úvodem.

Mám promluvit o životním povolání, jež sluje advokacie.

Dovolu mi, abych začal geneticky, neboť říci vám, co to je advokacie, předpokládá logicky popsati nejprve cestu, kterou lze k tomuto povolání dospěti.

Narodí se dítě, o němž je psáno v knize osudu, že stane se advokátem.

Projde šestiletým rájem dětství, jediným opravdovým rájem, z něhož nemůžeme býti nikdy vyhnáni, alespoň nikoliv svými vzpomínkami. V šesti letech vstupuje dítě do I. obecné školy a dostává břidlicovou tabulku orámovanou dřevěným rámečkem. Ta malá tabulka je symbolickým počátkem lidských starostí, jež počínají dřevem, vroubícím dětskou tabulku, a končí dřevem, z něhož se vyrábějí rakve.

V jedenácti letech vstupuje dítě branou přijímací zkoušky do primy.

Jedenáct a 8 je 19.

V devatenácti, dvaceti letech jest kandidát advokacie imatrikulován na právnické fakultě.

Drama lásky.

(Okresní soud v Bratislavě.)

Drama lásky, které se 24. června 1925 událo před bratislavskou hlavní poštou, vzbudilo značný rozruch po celém městě. Toho dne očekával před východem z hlavní pošty poštovní úředník Jan Fritsch svoji 24letou kolegyni Jolantu Paradeisovou a napadl ji nožem. Bodl ji několikrát do obličeje, na štěstí však jen lehce ji zranil. Sam běžel po činu do svého bytu, kde vrazil si nůž do levé strany prsou. Byl odvezen do nemocnice, kde uznali jeho zranění za těžké, nikoli však za smrtelné, neboť nůž byl příliš krátký, že nedosáhl k srdci. I Jolanta byla dopravena do nemocnice, záhy však propuštěna. Za to Fritsch poležel si tam mnoho týdnů, a během této doby jeho srdce se přestěhovalo. Následkem rány a sražené krve uhnulo se srdce doprava a když Fritsch konečně z nemocnice vyšel jako uzdravený, nevrátilo se jeho srdce více na své staré místo, nýbrž vzdálo se daleko od svého přirozeného sídla. Stav Fritschův je přirozeně ještě vážný a anatomická změna, která se děje v jeho prsou, není dosud skončena.

Proti Fritschovi, který poranil Paradeisovou, do které byl šíleně zamilován, poněvadž nechtěla s ním dále udržovati známost, bylo svého času se strany státního zastupitelství zavedeno vyšetřování pro pokus vraždy, ale když bylo zjištěno, že poranění Jolantino bylo jen nepatrné, byla akta předána soudu okresnímu. Mírný čtvrtek zodpovídal se Fritsch před okresním soudcem drem K v čem z pře-

K advokacii jest potřebí doktorátu práv, advokátní praxe a advokátní zkoušky.

Podtrhuji doktorát. Není ho potřebí (s výjimkou profesora práva a zástupců finanční prokuratury) v žádném jiném odvětví praktického života právního.

Soudci, notáři, konceptnímu úředníku politickému, finančnímu, policejnímu, samosprávnému a vůbec zkrátka všem ostatním praktickým právníkům postačí tři státní zkoušky.

Advokát musí míti doktorát bezpodmínečně.

Nemluvím ovšem o onom výjimečném případě, kdy soudce otevírá si advokátní kancelář. Jsou to případy málo praktické a netřeba se jimi zdržovati.

Doktorát předpokládá 3 státní zkoušky a 3 rigorosa. Tedy 6 zkoušek. Na žádné jiné fakultě není jich tolik.

Medicina má 3 rigorosa, filosofie první státní zkoušku, technika 2 státní zkoušky. Advokát má zkoušek 6 a sedmou zkoušku advokátní.

A tak, jestliže se trpí, aby mistři kováři dali si do svých firem „zkoušený kovář“, pak věru by advokáti měli plně právo napsati pod své jméno „zkoušený právník“, či ještě snad lépe řečeno „těžce zkoušený právník“.

Zkoušky právnické dělí se ve 3 skupiny.

První státní zkouška — historicko-právní — jest — dovolíte-li mi, abych mluvil v superlativě — nejsuchopárnější.

(Dokončení.)